

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
de hirdendők az előfizetési díjak.
nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes száma ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., »Általános Tudósítók« hirdetési osztálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyilttér petitsora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Csáktornyai tanulók az orsz.-tornaversenyen.

Négyezer középiskolai, tanítóképzői, polgári és kereskedelmi iskolai tanuló jött össze a pünkösdi ünnepeken hazánk szék- és fővárosában, hogy a nemzet előtt tanúságot tegyen testi épességéről, kitartó erejéről és ügyességéről. A jövő nemzedék négyezer virága ujította fel ama régi közmondás jelentőségét, hogy »mens sana in corpore sano.«

A haza ifjúságának országos összejövetele nevelési és erkölcsi szempontból fellelte fontos. Itt kerültek felszínre az erő, a hatalom, a fegyelemhez való szokás, a zászló becsületének, az intézet jó hírnevének, a közszélnak való alárendelés tudata. A versengésben tanulja meg az ifjú az önfejlődést, az önzellenséget a közös cél elérését, a vezér szavának szentségét, az előrelátást, a döntő pillanat gyors felismerését, az ellentábor ingadozásának kellő kihasználását.

Vármegyénk sőt a szomszéd vármegyék területéről úgy számban, mint külső megjelenésben és a kivívott siker eredményében a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet ifjúságát illeti meg a babér. Azért senki sem fogja fölünk rossz néven venni, ha a csáktornyai ifjúság kivívott győzelmével és budapesti tanulságos kirándulásával bővebben foglalkozunk lapunkban, sőt kötelességünk az elért

eredmény részleteit felsorolnunk, mert több budapesti napilap hézagos, hiányos, fejeletlen, itt-ott részrehajló tudósításaiból a működésünk csak részben értesült a mi fiaink szép sikereiről.

Részletes tudósításaink a következők:

A pünkösdi ünnepek alatt Budapesten megtartott ifjúsági tornaversenyen a csáktornyai áll. tanítóképző is részt vett 48 növendékével. A versenyek között két főverseny volt; mindkettő csoport-verseny 10-10 tanulóval. Az első napon megtartott a főbb csoportverseny, nevezetesen a magasugrás, összekötve súlydobbással. Ezen a versenyen versenyzett 84 intézet. A küzdelem legelső díja egy selyem zászló volt, melyet a szabdkai közs. lögmnasium vitt el 102 ponttal. E küzdelemben a csáktornyai tanítóképző az összes 84 versenyző intézet között (gymnasiumok, reál-iskolák, felsőkereskedelmiek, tanítóképzők s polgári iskolák) a hetedik helyre küzdötte fel magát 94 ponttal, miért is díszoklevelet kapott intézete számára.

A második nap főversenyén háromféle játék volt, mely játékok közül a csáktornyai tanítóképző fúleslabdával versenyzett a küzdés teréhez közel álló közönség nagy érdeklődése mellett a debreczeni református tanítóképzővel szemben. A küzdelem erős volt, mert a debreczeni jól megtermett s edzett kálvinista képezdészek minden ügyességüket és erejüket felhasználták, hogy a győzelmet

biztosítsák maguknak, de a csáktornyaiak sem hagyták magukat, s így a 20 percnyi idő alatt eljátszott 9 játék közül a csáktornyaiak megnyertek hatot, a debreczeniek pedig háromt. Enneklogva a küzdelem a csáktornyaiak előnyére dőlt el, miért is az intézet ezen a versenyen is díszoklevelet nyert, a küzdő csapat minden tagja pedig éremmel lett kitüntetve. A küzdők voltak: Gyarmati József, Horényi Károly, Illa Dénes, Iványi Dezső, Jánka István, Király Mihály, Lütär István, Pataki József, Vágó György és Vitai Kálmán tanító-növendékek. A mikor a küzdelemben részt vett csáktornyai tanító-növendékek értesültek a győzelemről, győztes társaik elé siettek, szünni nem akaró éljenzessel fogadták őket, a legügyesebb játzótt (Iványi Dezsőt) vállakra emelték s úgy vilték elkülönített helyükre a többi, velük rokonszenvező tanulók tapsai és éljenzesei között.

Ezen főversenyeken kívül az összes egyéni versenyekben is részt vett a csáktornyai tanítóképző; még pedig a futásban versenyzett 3 növendék, kik közül érmet nyert kettő: Lütär István és Telkes Endre. A mászásban versenyzett 2 növendék, érmet nyert Vitay Kálmán. A lüggerkedésben szintén kettő versenyzetek, mindkettő győzött s éremmel lett kitüntetve, névszerint: Jánka István és Mihálec József. Hét versenyző közül győzőként került ki 5 növendék. A csáktornyai tanítóképző-intézet nyert

T Á R C Z A.

Iskola és egyház a magyar nemzeti ügy szolgálatában nemzetiségi vidéken.

Irta és a »Muraközi Tanítóokor«-nek 1901. május hó 18-án Periaikon tartott közgyűlése alkalmával felolvasta: Zrinyi Károly tanítóképző-intézet tanár.

Valamennyien egy gondolattól, attól az egy gondolattól vezéreltünk, hogy itt ebben az országban megteremthessük a magyar egységes társadalmat és a magyar egységes társadalom alapján a hatalmas magyar nemzeti államot. Ezt a szent célt semmiféle intézkedésünknel és cselekedetünknel se tévesztjük el szemünk elől.

Ez a magyar államférfiura valló kijelentés hangzott el a parlament üléstermében az ideai költségvetési tárgyalás alkalmával — kultuszminis.terünk ajkairól. Méltó szavak a helyhez, a hol elhangzottak, és méltók a szónokhoz, a ki velők élt. Ha egyebet nem mondott volna is, ez a nyilatkozata, arról a helyről, egymagában egész program, melynek megvalósítása kell hogy valamennyiünk szívét eltöltse.

Egységes társadalom, egységes magyar nemzet! Oh, be soknak kell még történnie, hogy a te szent országod eljőjön! Be sok akkord hangzott már el ennek az érdekében a multban és mégis megvalósítása még mindig a jövő zenéje! Pedig ezredik évfordulóját is megöltük volna öt évvel ezelőtt a magyar állam főnállásának! S ennek a nemzetnek a konszolidációja még mindig merő álom! Ezer év alatt nem voltunk képesek arra,

hogy a nemzetiségeket magunkba beleolvasztva — az egységes magyar nemzetet megteremtjük!

S hol keressük az okát annak, hogy a mit más szerencsésebb államok megvalósítottak, mi attól még mindig oly távol állunk?

Az igaz, hogy a politikai viszonyok nagyban járultak ehhez! Az a három század, melynek folyamán hol függetlenségünkért, hol nyelvünkért meg nemzetiségünkért, nem egyszer késhegyig küzdünk kellett, nem volt alkalmas arra, hogy az egységes nemzetet megalkossuk.

De, ha az akkori kormányzatok elmulasztották is kötelességüket teljesíteni, mert a legtöbb esetben nem hogy irányították volna a nemzetet, de akadályokat gördítettek eléje, — az akkori és a mostani magyar társadalomnak kellett volna s kellene sorompóba lépnie s a maga öserejével cselekednie.

Ebben a közömbösségben van a legfőbb oka annak, hogy akkora nemzetiségi táborral állunk szemben!

»Segíts magadon s az Isten is megsegít.« Támaszkodjék a nemzet a maga erejére. Ne csak fölülről várjon minden üdvöt. Legyen maga a n a k a törekvése az asszimiláció munkáját elvégezni s akkor oly faktor lépett sorompóba, melynek erejével szemben bármely más hatalom eltörpül. Mert a nép akaratát — Isten akaratát!

És tulajdonképen ezzel szemben mit tapasztalunk? A legnagyobb indolenciát nemzetiség tekintetben! Megszokásból, részben hivalkodásból is, no meg udvariasságból, legfőképp pedig sokszor tulhajtott lovagiaságból nagyon szeretik más nyelveket is beszélni, sőt még magyar társalgásunkban is idegen, tetszetős kiszólásokat fitogtatni.

Magában véve ez még nem volna éppen nagy baj, mert szellemi intelligenciánkat áruljuk el vele, ha több nyelvet is beszélünk; de különbözős voltunk főtán áldozatul esik ennek sok esetben és sok helyen maga az anyanyelvünk.

Némely családi körökben is szomorú tapasztalataink vannak ebben a tekintetben. A férj sokszor nem elég erős idegenajku feleségével szemben; majd még a magyar asszony győgne más-ajku férje ellenében s így esik meg az, hogy számos család magyarságában nem elég szilárd: közmopolita érzületében; vagy el is vész a magyarságra nézve: mert idegen lesz a családnak a nyelve és a gyermekek nem magyárosodnak meg.

Tessék csak, kérem, figyelemmel kísérni a társadalmi érintkezésből támadt s kütönösen a nyilvános helyeken folyó társalgást is, vajjon az itt tapasztaltak nem szintén nekem adnak-e igazat, a mikor azt állítom, hogy nyelvére minden magyar nem elégé képes s hogy társalgás folyamán, nem divatos, sokszor földolozzuk nyelvünket másoknak a kedvéért, a helyett, hogy azokat szoktatnók a magyar nyelv használatára. A vendéglők, kávéházak, kártyajátékok a legklasszikusabb tanuim erre nézve.

Semmi nemzeti önérzet, semmi büszkeség! Semmi nyoma annak az igazán frázisszámú nemő túrlelmetségnek, sovinizmusnak, mely rólunk európaszerte szárnyra kelt. Ellenkezőleg, különösen az intelligencia körében, nagyon is gyakorlatiasan fogjuk föl a dolgot; mert állítólag nagyon jó, ha különösen németül tudunk. Mert — ugy mondják — szükségünk van rá s különben is intelligenciánknak is az a fokmérője, ha ezen a nyelven is meg tudunk nyilatkozni.

tehát összesen két díszokmányt és 15 érmet. A győztes tanító-növendékek túlnyomó részben zalamegyeiek és vasmegyeiek.

*

A tanítóképző igazgatósága ezt az alkalmat felhasználta, hogy a növendékeknek a főváros nevezetességeit is megmutassa. Növendékeink a vezető tanárok kísérete mellett testületileg megtekintették a Tanítók Házát, Arany, Petőfi, Deák, Eötvös, Széchenyi szobrát; voltak a várbán, a hol a honvédszobrot, a Mátyás templomot, Szent István templomát, a királyi palotát, a honvédelmi minisztériumot, a gózsiklót. A várbán csatlakozott hozzájuk Terbócz min. osztálytanácsos, ki szives volt kalauzsolni és magyarázattal szolgálni növendékeinknek. Megnézték továbbá a kereskedelmi minisztériumot, az akademiát, az új országházat, a kuria épületét, a földmívelési és igazságügyi minisztériumot. Voltak a vallás-és közoktatási minisztériumban, melynek tanácskozási termében fogadták tisztelgésüket: a népoktatási ügyek vezetője dr. Axaméthy min. tanácsos, Kuliszky osztálytanácsos, a képezdei ügyek vezetője, dr. Radnay min. titkár és Józsa berendelt kir. tanfelügyelő, a képezdei ügyosztály tisztviselői. Itt az igazgató beszédet intézett fent nevezettekhez, a mire dr. Axaméthy miniszteri tanácsos válaszolt, majd a növendékekkel beszélgettek az ügyosztály vezetői, s kérdézősködtek intézetünk viszonyai felől. Innen a Lipótvárosi basilikába mentek. Ez első nap délelőtt, szombaton történt. Délután a nagy eső miatt csak a nemzeti tornacsarnokba mehettek el növendékeink, a hol a karzatról a torna-egyesület tagjainak tornaszását nézték meg.

Pünkösd vasárnapján egész nap a tornaversenyen voltak elfoglalva, ugyszintén hétfőn délután. Hétfőn délelőtt megnézték a muzeum képtárát és a természetrajzi tárlatot. Kedden a földalatti villamoson kimentek a városligetbe. Itt megnézték a földmi-

velési, erdészeti és iparkiallást és Nápoly körképét. Délután este 8-ig szabadságot kaptak a növendékek, a mikor legelőbben az állatkertbe mentek s a főváros egyéb nevezetességeit tekintették meg. Szerdán reggel a budai állomáson ültek fel a tanulók és d. u. 4 órakor a tanulási kirándulás emlékeivel és a tornaversenyen aratott győzelem érzetével érkeztek haza, az intézetbe. Hálával és köszönettel tartoznak növendékeink a József-körúti Bányay-féle első rangú, kitünő vendéglő tulajdonosának, a ki csekély, nem is említhető lakért növendékeinket mindennap lukullusi díjával látta el, sőt bucsuzáskor külön is megvendégelte. Növendékeink a vendéglő tulajdonosának, özv. Bányainénak jószágát egy szép csokorral hálaállták meg, melyet beszéd kíséretében nyújtott át farsai nevében intézetünk egyik növendéke. Növendékeink mindennap este vacsora után négyeskarban énekelték a vendéglő szép kertü udvarán a közönség nagy tetszésnyilvánításai között; utolsó nap este a 4 emeletes vendéglő ablakaiból virágcsokrok özőne hullott reájuk. Budapesten tartózkodó intézetünket meglátogatta dr. Berzeviczy Albert Ó Nagyméltósága, dr. Veredy Antal a főváros kir. tanfelügyelője, intézetünknek több volt tanára és számos volt tanítványa (fővárosi tanárok, tanítók, egyetemi hallgatók, tanárjelöltek), kik visszaidézve a multak emlékeit, örömmel beszélgettek csáktornyai tanulói életükről s felköszöntökben adtak kifejezést a képzőintézet iránt érzelt hálájuknak.

Hálásan emlékszünk meg: Bárcezen János fővárosi igazgatóról, a kinek iskolájában jó szállást kaptak növendékeink; a Déli-vasut igazgatóságáról, mely 2 külön kocsiat rendelt a növendékek számára a csáktornyai állomásra és Kelenföldön tisztviselői által fogadta a kirándulókat és segédkezett nekik az átszállásnál. Köszönettel tartozik az intézet végül Grézlo J. János budapesti kir. s. tanfelügyelő urnak, ki növendékeinket

több ízben felkereste, s őket megvendégelte.

A növendékek a Budapestre való felrándulás emlékére testületileg levelettek magukat.

A Zrinyi-emlék ügye.

A Zrinyi-emlék ügyében örvendetes eseményről értesítjük lapunk t. olvasóit. Május 23-án lapunk szerkesztője a Zrinyi-emlék ügyében tisztelgett Tolnai gróf Festetics Jenő ur Ó Méltóságánál. Ó Méltósága lapunk szerkesztőjét kitüntető szívesseggel fogadta s örömmel értesült a muraköziek és csáktornyaiak szép szándékáról, hogy a haza és a nemzet egyik legnagyobb fiának, költőjének és hadvezérének nagy nevéhez méltó emléket ohajtanak felállítani. Ó Méltósága a muraköziek nemes és hazafias törekvését helyeselte, s nemcsak, hogy érdeklődést tanúsított és tájékozást szerzett a mozgalom minden mozzanatáról, részletéről s a gyűjtés eddigi eredményéről, hanem az ő kiváló műérkével és szakértelmével hasznos tanácsokkal is kegyes volt szolgálni az emlék felállítására nézve. — Ó Méltósága nagyon helyeselte a Zrinyi domborművé képevel ellátott obeliszk tervét, melylyel szebben és megfelelőbben ki lehet fejezni a kegyelet adóját, mint egy szoborral, mely drágaságához képest ritka eselben szokott jól sikerülni. Gróf ur Ó Méltóságának nézete az, hogy az emlékoszlop ne felre eső helyen, hanem a város főtérére helyeztessék; azért, mert itt van a méltó helye Zrinyi emlékének s mert ezen a helyen egyuttal a város szépítésére is fog szolgálni. Gróf ur lapunk szerkesztője előtt több külföldi városi emleket, melyeknek obeliszkjeit utazásai közben megfigyelte. Ebből az alkalmából jegyezte meg, hogy városunk főtere igen alkalmas arra méreteinél és épület-környezeténél fogva, hogy azon egy emlékoszlopot jól el lehessen helyezni. Az emlékoszlopra illesz-

Ilyen fölfogás mellett azután ne csodálkozzunk azon, ha a politikai viszonyok folytán ugyanis túlságosan érvényesülő német befolyás következtében a mi nemzeti integritásunk, daczára a hegemoniát és függetlenséget biztosító sok törvénynek, a gyakorlati, társadalmi életben eléggé nem érvényesül; fajunk a többi nemzetiségeknek nem imponál. És ebből kifolyólag a nemzetiségek nem egy helyütt elnyelve még a magyar fajjelöket is, erősödnek a mi rovásunkra; fumigálják államcséménket; még létjogukat is kétségbevonva s vitatárgyává téve, államokat s nemzeteket akarnek létesíteni az állam és nemzet keretén belől: s a magyar nemzeti állameszme sem befelé kiépülni, sem pedig szupremáciájában az állam kifelé eléggé kidomborodni nem tud.

S mivel ez — sajnos — így van, ne gondolkozunk-e fölötte T. Kartársaim, mert itt sok a tennivaló!

Mert ennek a nemzetnek és ennek az államnak magyarnak kell lennie! Ennek a földnek a területén a magyar faj kell hogy vezessen! S ezért hiba volna, magyar faji hiba, ha fajsúlyát továbbra is elhanyagolnók; ha természet s törvényadta előnyeinket s előjogainkat elpredálni engednők; s ha együttesen nem munkálkodnánk a legerélyesebben azon, hogy a magyarság értékét ugy állami és nemzeti, mint társadalmi téren emeljük.

Előttünk — T. Közgyűlés — csak egy eszménykép lebegjen és ezt elvitatni ne engedjük. És ez a magyar állameszme!

A magyar állam legyen a Haza minden egyes belső gyermekének vallás és nemzeti-ségi különbség nélkül eszményképe, hogy ez, mint a leg-szentebb kötelesség teljesítése, lebegjen minden magyar állampolgár szemei előtt. A Király, a Haza és a magyar Állam nagygyátevésére és fontartására kell, hogy miként a vallás, szíve mélyébe véssődjék a honserelem érzése. Mert ha ez nincsen meg, akkor minden egyéb érzés csakis pusztá-

szó, foszló fantom, mely valódi értékét sohasem lesz képes felmutatni.

Hogy ezt a siker reményével megtehessük, a legnagyobb tevékenységet a közművelődés egyik legfontosabb ágában, a népnevelésnek igazán legelőb-
tárgyává téve, államokat s nemzeteket akarnek létesíteni az állam és nemzet keretén belől: s a magyar nemzeti állameszme sem befelé kiépülni, sem pedig szupremáciájában az állam kifelé eléggé kidomborodni nem tud.

Ha itt munkálkodunk kitartással, azt az esz-közt vesszük alkalmazásba, melylyel az egységes magyar társadalmat megteremtjük. És ha ez megvan, ez fogja megalkotni az egységes magyar nemzetet, melynek vállain fölépül az egységes magyar állam is, mivel az iskola a magyar állameszme-nek lényesen kidomborodó képviselője. Hisz a nemzeti iskola nem is működhetik más irányban, mint a magyar állam, a magyar nemzet érdekében!

Az iskola formálja a szívet a Haza állandó és hivatásos szolgálatára. Itt veszi magába a lélek a kötelességeknek ama törvényeit, a melyeknek teljesítése életének földadatja lesz. Éppen ezért az iskola a legfontosabb nemzeti tényező.

Az iskolában ép úgy megtalálható az állam, mint a magban az egész növény. Ott van az állam csirgája! A milyen erőlködés, jellemet, kötelesség-érzetet onnan kihozunk, olyanná alakul a magyar faj, a magyar nemzet jelleme. De ennek a nemzetnek hazafias érzülete is épül föl akként, a minő érzést az iskola falain belül szívébe, lelkületébe beleplántálunk.

Ha azonban az iskolában nem magyar a szellem, a minek persze első föltétele, hogy a tanítás nyelve magyar legyen; ugy hasztalan minden erőfeszítés, mert nem hatolunk a dolgok gyökérére. Mivel azokban az iskolákban, melyek közömbös vagy pláne ellenséges szellemnek hódolnak, a nemzedék, mely azokban nevelkedik, idegennek tekintti magát a magyar Hazával szemben. Nyelvét meg sem tanulja; történelmének szellemével magát nem azonosítja, mert azt nem is ismeri; alkotmányát nem tiszteli. Az itt nevelt nem-

zedék lehet ugyan becsületes, derék, munkás s tehetséges nemzedék, de nem lesz magyar s nem alkalmas arra, hogy a magyar állam nemzeti érdekeit szolgálja.

S ezt a veszedelmet az állam csak akkor kerülheti ki, ha elég hatalmas arra, s ilyenek is kell lennie, hogy az eféle iskolákban ellenőrizze, épogy a világi mint az egyházi tanárok működését, egyet követelve tőlük — de itt azután trefát ne ismerjen — hogy a magyar államnak hű polgárokat neveljenek.

Igenis ez az iskolának elodázhatatlan kötelessége! Hadd lássa már valahára az utolsó fia is ennek a Hazának, hogy a magyar állam nem kimerá, de ezeréves erős alkotás, melylyel nem azért ontották oly sokszor véreket őseink, hogy predája legyen idegen törekvéseknek: de nagyra-becsült örökségünk nekünk, melyet tisztaságában, nagyságában megőrizni kötelességünk; melyet fejleszteni, kiépiteni földadatunk! Azért ne csak arra irányuljon főtörekvésünk, hogy az iskolákban a serdülő gyermekek lelkebe mindenütt a Király, a Haza, a magyar Állam szent és magasztos fogalmát beleszöptessük — s itt kivételt tűrni nem szabad — hanem foganatosítsuk az 1868. és 1879. törvény intenzióit az egész vonalon s szerezzünk az állam hivatalos nyelvének érvényt az utolsó falusi iskolában is! Legyen az oktatás, a nevelés nemzeti. Ez az az irányzat, az az általános, összefoglaló irányzat, a melyben valamennyi nevelési irányzatnak egyesülnie kell! Mert a különböző tények között az egységet a nemzeti szellem teremti meg s csak ugy lehet nemzeti szempontból az oktatás sikeres, ha a magyar állameszme intenzióinak, a magyar faj érzelmeinek, egész lelki-világának megfelel!

(Folyt. köv.)

dő Zrinyi relief képének a költő működési idejéből valónak s élethűnek kell lenni, — mondotta gróf ur. Ebből az okból megígérte, hogy tanulmányozás végett kikeresteti és rendelkezésünkre bocsájtja azokat a szobrokat, melyek valamikor a Zrinyivár főbejáratát díszítették. Ezek között a költő szoborképe is megvan. Ó Méltósága kegyes volt megígérni, hogy anyagilag is támogatni fogja az emlékoszlop ügyét.

Gróf ur Ó Méltóságának fent leirt kegyes érdeklődésével az emlékoszlop ügye nagy lépéssel haladt előre. Fogadja a nemes gróf ur ügyünk iránt tanusított szives érdeklődéséért Muraköz és Csáktornya közönsége nevében kifejezett forrón érzelt hálaikat! Muraköz fenkölt lelkű és ideális gondolkozású főúrnának magas érdeklődése, tanácsai és áldozatkészsége biztos reményt nyújtanak ahhoz, hogy saját erőnkbl oly emlékoszlopot fogunk mielőbb felállítani városunk főterén, mely méltó lesz Zrinyi Miklós nagy nevéhez s egyuttal Muraköz és Csáktornya régi jó hírnevéhez. Vegyünk példát nemes grófnak ideális gondolkozásáról, — s gyűjtsön és adakozzék mindenki!

Lapunk mai számában kezdjük meg közölni azoknak a dráva-vásárhelyi iskolás gyermekeknek a névsorát, a kik a Zrinyi-emlék czéljaira megtakarított filléreiket szivesen felajánlották tanítóinknak. Köszönet nekik és buzgó tanítóinknak! Adományait küldötték be továbbá a dráva-vásárhelyi és túske-szent-györgyi plébános urak, kiknek hazafias cselekedetét szintén lapunk mai számában hozzuk nyilvánosságra.

Tizenharmadik kimutatás.

Hrusóczy József	Dr.-Vásárhely	04 f.
Novák József		10 f.
» Vid		10 f.
Meszárics János		04 f.
Márctzius Mária		10 f.
Novák Mihály		08 f.
Knezics Ferencz		20 f.
Márctzius János		04 f.
Branilovics Ilona		06 f.
Prelozsnyák Mária		04 f.
Gáspárlin Rozália		04 f.
Goricánecz Mária		04 f.
Jalusics János		10 f.
Fekonya Imre		04 f.
Csncsecz Vince	Dűshely	04 f.
Márctszcz Mária	Dr.-Vásárhely	08 f.
Novák Mária		08 f.
Márctszcz Éva		04 f.
Sirics Katalin		04 f.
Poszavecz András		06 f.
Novák György		10 f.
Petek István		04 f.
Gyungyus Magdolna		08 f.
Flóriánics Mária		04 f.
Novák Mihály		06 f.
Hrusóczy Elek tanító		1 k.
Hrusóczy Elekné urnő		1 k.
Márctszcz Ilona		10 f.
Féges Mária		10 f.
Dobsa Erzsébet		10 f.
Márszius Flórián		10 f.
Vreszk Jenő		12 f.
Horváth István		04 f.
Oreski Mária		04 f.
Spirk Lajos		10 f.
Novák András		04 f.
Novák Ferencz		08 f.
Mudrinják Róza		10 f.
Blagovics Mária		10 f.
Hrescs Mária		04 f.
Gyungyus Teréz		06 f.

Márctzius István	»	10 f.
Krikovics István	»	06 f.
Meszárics Balázs	»	04 f.
Márctzius Ilona	»	04 f.
Féges János	»	04 f.
Sráy József tanító	»	2 k. 68 f.
Filipich Lajos plébános	»	10 k.
Peczek György	Túske-Szt.-	
György		10 k.
Összesen 27 k. 74 f.		

Lapunk m. számának kimutatása 1087 k. 30 f.
Az eddigi gyűjtés eredménye 1115 k. 04 f.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatónlag közölni.

Hivatalos rovat.

Hirdetmény.

Az ebtartási szabályrendelet 4-ik szakasza értelmében figyelmeztetnek az ebtulajdonosok, hogy esetleg ebeikről elveszett béczkák helyett a községi előjárásnál azonnal újat váltsanak, mert a portyázásra kirendelt gypmester a bárcza nélküli kutyákat összefogdossa, s a mulasztást elkövető ebtulajdonosok az ugyanazon szabályrendelet 18. §-a értelmében meg fognak bírságotlanni.

Hirdetmény.

Az 1897. évi XXXIII. t.-cz. végrehajtása tárgyában kiadott 3300. J. M. E. 898. sz. rendelet 8. §-a értelmében közhírré teszi az előjáróság, hogy az 1902-ik évre egybeállított esküdtek alapajstroma Csáktornya nagyközségre vonatkozólag a községháza tanácstermében f év június hó 1—15-ig közszemlére helyeztetik, azt a hivatalos órák alatt bárki megtekintheti és hogy akár alkalmas egyénné kihagyása, akár nem alkalmasnak bejegyzése miatt 15 nap alatt felszólalhat; valamint a felszólamlásokra, melyek ugyanott közszemlére lesznek kiteve, további 8 nap alatt bárki észeeveteleket tehet.

Hirdetmény.

A csáktornyai járás virágzó baromfi tenyésztése érdekében a mindinkább terjedő ragadós baromfi betegségek elleni védekezés czéljából a helybeli előjáróság a tek. főszolgabíróságnak f. évi május hó 19-én 2055. kig. 901. sz. rendeletét teszi közhírré: 1. A szárnyasok között előforduló tömeges és hirtelen fellépő megbetegedések, elhullások azonnal bejelentendők 2. Szárnyas hullákat folyókba, patakokba dobni szigoruan tilos. 3. A szárnyasok kereskedésével foglalkozó tyukászok a községekbe csakis tisztán tartott és időnként fertőtlenített ketrecekkel engedhetők be. 4. Eme tyukászok pedig szigoruan ellenőrzendők, hogy az uton ketrecekben elhullott baromfiakat minden esetben a községtől félre eső helyen elássák. — Ezen rendelet ellen vétők a vármegyei szabályrendelet alapján 2—200 kor. büntetéssel sújthatók.

KULÖNFÉLÉK.

— **Királyi elismerés.** Ó Felsege a király elrendelte, hogy Filipics János letenyei kir. járásbírónak nyugalmaztatása alkalmából az igazságszolgáltatás terén teljesített buzgó szolgálataiért legmagasabb elismerése nyilvánítások.

— **Plébánosi kinevezés.** Festetics Jenő gróf ur Ó Méltósága mint kegyur a légrádi plébánia javadalmait Fábian Gyula volt

túske-szent-györgyi káplánnak, jelenleg légrádi administrátornak adományozta. Üdvözöljük az új plébánost és kívánjuk, hogy hitélet és magyar hazafiság dolgában az ő fontos állásához fűzött szép reményeket minden tekintetben megvalósítsa.

— **Köszönetnyilvánítás.** Méltóságos tonai gróf Festetics Jenő ur a csáktornyai önkéntes tűzoltó-egyletnek 50 koronát volt szives adományozni, melyért ez uton is hálás köszönetet mond az elnökség.

— **Szolgabíró áthelyezés.** A főispán Blaha Sándor szolgabírót Zala-Szent-Grótról Alsó-lendvára, az ujonnan megválasztott Molnár János alsó-lendvai szolgabírót pedig Zala-Szent-Grótra helyezte át.

— **Eljegyzés.** Guttman Lipót budapesti gyáros pünkösdi vasárnapján váltott jegyet Hochsinger Sándor helybeli likörgyáros kedves leányával, Irma kisasszonnyal. Gratulálunk!

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi minister Salgó József bánly-hunyadi áll. polg. isk. segédtanítót, városunk szülőttét, a X. fiz. oszt. 3. fokozatába rendes tanítóvá nevezte ki.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte dr. Tamás János perlaki ügyvédet. Egyetlen gyermeke hunyt el A szülők mindent elkövettek, hogy gyermekök életét megmentseék, de az orvosi tudomány nem volt képes segíteni. A mélyen megrendült család a következő gyászjelentést adta ki: Dr. Tamás János és neje Vizkelety Ilona vigasztalhatlan megtört szívvel jelentik, hogy egyetlen, felejtethetlen gyermekük Miczike május hó 28-án hajnali 8 óraker rövid, de kínos szenvedés után életének 6-ik évében elhunyt. A drága kis halott teteme május hó 29-én délután 4 óraker tételik a perlaki róm. kath. sirkerthen örök nyugalomra. Áldás őrangyalunk emlékére!

— **Gazdasági előadás.** Gyulay Károly a helybeli áll tanítóképző-intézet gazdasági szaktanára, május hó 19-én érdekes gazdasági előadást tartott Zala-Szent-Balázson a trágya kezeléséről. A mintegy 2 óraig tartó előadást igen sok gazda hallgatta, s végül lelkesen megjelmezték az előadót.

— **Névmagyarosítás.** Miháecz József csáktornyai tanító-képezdei növendék vezetéknévét Havas-ra változtatta miniszteri engedélylyel.

— **Gazdasági előadás.** A farkashegyi állami szőlőtelepen készített és kitünően sikerült Richter-féle »Mohás-oltványok« június hó 4- és 5-én az előhajtató ládákból ki lesznek szedve, részben eliskolázás, részben direct állandó helyre való ültetés végett, mely alkalommal a jelzett napokon délután Ulicsny Károly, a csáktornyai kerület m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelője ezen a téren szerzett tapasztalatairól előadást is fog tartani. Miután Richter Ferencznek ezen legújabb vivmánya a szőlőfelújítás terén különösen a kiszagdákat érdeklí, akik kevés költséggel rendezhetnek be ilyen, az állami szőlőtelepéhez hasonló előhajtató helyiséget, felhívjuk a n. é. közönség figyelmét ezen nyilvános előadásra.

— **Értesítés.** A csáktornyai tűzoltó-egylet elnökségének intézkedése folytán, kedvező idő esetén a tűzoltó-egylet zenekara minden szombaton este 1/29—1/210-ig a Főtéren tizenét fog tartani.

Felolós szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és lapulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljau.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

„Coprija.“

Još Kálmán kralj, kojega su i za književnoga zvali zaradi njegove velike mudrosti, još on je dal vun jednu naredbu, vu kojoj veli, da ga coprnica nēga. Vnogi su se trsili potlam takaj, da ovu praznuveru izčistiju iz srđeah ljudih, ali zabadaav je, ipak njih ga zato vnogo, koji verujuju vu copriju.

Coprija, kak vidimo i dēn dēnes još gori stoji. Gdē vu staroj formi, a gdē pak vu novoj. Kaj misliš, dragi čitatelj, da je on stol kaj tanca, kak sam to po selah vu više mestah videl, kaj misliš, kaj je to kaj drugoga kak coprija? Vnogo vnogo bi moči bilo pisati od tih coprijah, od svakojačkog šatrenja, ali vezda hoćemo samo onaj slucaj spisati, koj se je vu jednoj občini. — koje ime za vezda ne budemo povedali, kak takaj i imena osobah nē, gde se je pripetilo, one občine ljudi i tak znaju to — pripetilo.

Jednog dana tak med 10 i 11 vurom je k jednoj staroj dovici, rećemo da se zove N., došla jedna ciganica i vnoforme vraćta, svakojačkih travah njoj je ponudjala za kupiti. Stara N. dovica je i kupila iz ovih vraćtvah za 40 fillerov. Sada je lukava ciganica vidla, da ga muzkoga nē doma pri hiži, je od kraja počela strašiti staricu, da je ona grubencijaš i da konj njoj je tu na kraju sela, 9 litrov mlēka spije na dēn, te se onda preobrne na pozvoja, gda hoće.

Dakle naj budu strahom ove občine ljudi, jer ako se ona razsrdi, takva tuća bude, da sve potuće.

Zatem pak se je najedenkrat počela prilizavati. Pomalen je počela delati mrežu, kak pavuk, da prime muhu.

Draga moja dušica! Rekla je ciganica N. vdovici. Ti niti neznaš, kuliko blaga je vu tvojoj komori zakopano, hej da bi ti to vun mogla dobiti, kak bogata bi bila ti do pojasa bi vu zlatu bila, ali nezna to drugi nišići, kak ja.

Samo ja znam kak je one peneze treba vun dobiti. Ali ja ti sada napravim tebi sirota, oh kak ja nebi napravila tebi ti sirota vdovica, znam da budeš onda nekaj i meni dala.

Kak nebi bila dala sirota N. vdovica, bormeš rada da ona, im je od vnoгих ljēpih rećih čista oslēpela, tak je verovala brblanje ciganice. Bormeš bolje je verovala, kak kaj gosp. plebanuš prodekujeju vu nedelju na prodikalnici. Sirota im je već tak rekuć pred sobom vidla onu množinu penez, mislila si je kak velika gospa bude zatem ona, kak lēpu opravu bude si kupila vu Čakovcu, ali budu i srđite na nju druge zene. Kaj pak lvek sin on bormeš bude tak veliki gospon, da niti Festetics grof nije takov: je bormeš, on bude veliki gospon.

Pak kaj ona nebi bila vezda napravila za to veliko gospodstvo, kad si je tak pre-

mislila. Sve je vćinila kaj njoj je ciganica rekla.

Ciganica pak je opet sledeće počela govoriti: On čovek, gdo je tu peneze zakopal, je već zdavnja - zdavnja vumrl i sa penezi je zapećatili peneze, dakle mi je s penezi moramo odpećatiti. Pak zato daj draga duša sve peneze, kaj imaš, sim, jer niti jedan filter nesme biti drugde vu hiži.

Vdovica je posluhula i 70 korun 60 fillerov težko skuspravljene peneze je prek dala ciganici. Isle su vu komoru, gde je ciganica počela svoje delo. Delala svakojačko šatrenje, hokus-pokuse, pak je onda jednu drvenku (50 litra) prosila i pod ovu je dēla peneze, da bude tobož sa njimi tak vun dobila zlato. Sada je vdovici rekla, da ona mora vu hižu iti i od onud se nesme genuti 2 vure dugo, pod tem dok je starica vu hiži bila je ciganica peneze k sebi zela pak je otišla iz sela.

Staroj vdovici se je već dugi čas videl, da ga ciganice nēga. Dobro, kaj je dimo došel sin lvek i zet Pavel. Ove je poslala nutri gledat vu komoru. Ali ovi su praznu našli komoru. Zdigli su gori drvenku penez nēga bilo. Vezda je prćela krićati i plakati starica. »Hajd za njom deca, morate nju prijeti; oh kak sam se dala tak nasoliti. Čekaj ti ciganica!«

I prijeli su ju dobri dečki, te su njim takovih namerili na hrbel, da bormeš ako

Z A B A V A

Jagle (kuruzna kaša).

Junak ove pripoviesti, spada posve medju navadne smrtnike, niti ime mu nije nikaj navadnoga, on se je najme zval Ivan Gruden; a kaj se pak tiće njegovoga društvenoga položaja, to je bil lajbećnomu gumbu posve jednak. Ako jedan takav najme iz lajbeca zginge, prišije se drugi pak je stvar u redu, kak da se niti nije nikaj dogodilo. Niti svojom osobnostju se nije u ničem od drugih razlućeval. On je med papiri razkopal kak i drugi, sedel je u kancelariji pri zaprašenihi aktih te je arkuša izpisal, zatim pieskom posolil i na stran metnul, a onda opet čistoga uzal, po njem črćkal, pieskom ga posipal pak i ovoga na stran metnul — i to sve je upravo tak delal, kak i svi drugi. On je bil star do trideset godinah, njegov podrapani drugi oberock bil je dugi do zemlje, ali za to pak su mu hlaće bile kratke do gleznja. — Tak od prilike je zgledal.

Kak sam već rekel, Ivan Gruden je sedel u uredu i pisal. Dan se je nagibal i podvornik je donesl na stol lampu, a to je bilo toliko, koliko, sad morete domov oditi. I iz-

bilja! Na jedan krat je puknul glas, da je prvi poglavar ciele kancelarije već otišel, a odmah zatim je otišel i oddielni predstojnik, svi kancelisti su se iz svojih sedalah poustali te mu se duboko naklanjajuć, pratili su ga do vrat, zatim pako odmah su sva pera olovke i papiri u ormar leteli i sad je sve, kaj je bilo živo, pričelo zimsko kapule ili oberocke pričelo navlaćiti, jer vani je bilo jesensko tmurno vrijeme i dosta hladno.

»Tko ima danas noćnu službu?« popitla jedan od činovnikah, koj glavu kroz vrata u ured porine.

»Ja imam, molim!« — javi se Gruden.

»Gledajte, da točno prispete!« — veli mu činovnik i znikne.

Gruden vzeme iz klina svoju kapu te otide po štengah dole; a kad dojde van na ulicu, dobieži jedan kratko vrijeme namešćeni pisar za njim te hoteći si nekaj zaslužiti, ponudi mu, da će on miesto njega obaviti noćnu službu, ako mu on za to dade jedan forint.

»Idi s Bogom! — zdere se Gruden na njega a za tim u sebi mrmlja: »još sam mojoj staroj Turgeliji kvartira dužan, onda teha i cukora, a ov bi rad, da mu još forinta dam. Da ja imam novac, ja sigurno nebi noćnu službu držal, dapaće ja niti nebi u obće

služil. — Pak kakova je to plaća? . . . dva-deset i pet forinti na miesec. Je, ali kaj se tu dade učiniti? Konaćno moramo jesti i piti a stanovati se takaj mora negde! . . . Brrrr . . . zima je . . . a gladan sam kak vuk

U tom sam sobom spomenku dojde do trgovine delikatessah, pak se tu malo zaustavi, za da u izlogu poredane fine jestvine na ogled izlozene, barem jedno malo promatara. »To je fina ribica« — misli si, doćim svoje oči u ogromnu forellu upre. — »Hotel bi znati, kakov kup novac ta more koštati. Hm! On liepo zesaženari puran nije takaj za zahiti. Mariniranihi ribah ima takaj — i aucthovich — hm« Grudnu su sad toliske sline navrele u usta, da je te finoće moral prestati gledati pak je otišel preko ulice na drugu stranu.

»Samo se uvijek veli služi pak služi« — misli si dalje iduć — »a kaj je čoviek pri tom dobićen? Nikaj! Niti se do sitosti nemre najesti a stanuje pak u luknji, koja je za stakore. Još je moja sreća, da se nisam oženil, a već sam blizu toga bil.« Tu se sad zmisli kak se je pred tremi liet u nieku liepu švelju zaljublil, koja je u istoj kući snjim stanovala, ali je na sreću iz te kuće za krat-

bi grubencijaš bila, tak bi od muke takvu iocu bila data onoj občini, kaj bi još i sadašnjeh vnukov vnuki pametovali. — Peneze su njoj zeli, a ona sa svojim mužom, koj je tekaj na hrabet dobil dosta, sada vu reštu sedi.

Do sem je cela stvar. Kak smo rekli, nećemo izpisati ime občine, niti vdovice, jer nas je sram, da još ima takovih mestah, gdé verjeju copriju.

Ovaj dogodjaj si more svaki vu glavu zeti, te se vučiti od njega, da coprije nega, to su samo nekoji ljudi, nekoje babe zmislile, da tak leži živiju na svétu. Sigurno da je negda bolje bilo moguće vkanjivati tak svéta, ali vezda, kad su sve posvud vučeni ljudi, vezda je težko pak zato se i takove nevrednice, kak je ta ciganica bila, na hitroma primeju.

Pak ako bi se ipak takvih više našlo, nedajte se vkaniti. Verujte barem Bogu, koj vam sam veli:

Neimaj tudje Boge pred menom . . . i t. d.

L. R.

Spomenik Zrinyiev.

Vu denešnjim broju počnemo iskazati imena onih Drávavásárhelyskih učenikov, koji su svoje fillere za spomenika Zrinyia aldovali. Hvalja malim dijakom i hvalja gospodam navučitelje za njihov trud. Nadalje dobili smo dare od veličastnu gospodu drávavásárhelyskog i túskezentgyörgyskog plebanuša. Lépa budi jim hvalja za njihov dar!

Trinajsti izkaz:

Hrusóczy József Dráva-Vásárhely	04 f.
Novák József	10 f.
Novák Vid	10 f.
Meszárics János	04 f.
Marcius Mária	10 f.
Novák Mihály	08 f.
Knezics Ferencz	20 f.
Márctius János	04 f.
Branilovics Ilona	06 f.
Prelozsnyak Mária	04 f.
Gasparlin Rozália	04 f.
Goricsanecz Mária	04 f.

Jalusics János Dráva-Vásárhely	10 f.
Fekonya Imre	04 f.
Csárnecz Vincze Dushely	04 f.
Marcsecz Mária Dráva-Vásárhely	08 f.
Novák Mária	08 f.
Marcsecz Éva	04 f.
Sirics Katalin	04 f.
Poszavecz András	06 f.
Novák György	10 f.
Petek István	04 f.
Gyungyus Magdolna	08 f.
Florianics Mária	04 f.
Novák Mihály	06 f.
Hrusóczy Eelek vučitelj	1 k.
Hrusóczy Elekova gospa	1 k.
Marsecz Ilona	10 f.
Féges Mária	10 f.
Dobsa Erzsébet	10 f.
Márctius Flórián	10 f.
Vreszk Jenő	12 f.
Horváth István	04 f.
Oresky Mária	04 f.
Spirk Lajos	10 f.
Novák András	04 f.
Novák Ferencz	08 f.
Mudrinyák Róza	10 f.
Blagovics Mária	08 f.
Hrescs Mária	04 f.
Gyungyus Teréz	06 f.
Márctius István	10 f.
Krikovics István	06 f.
Meszarics Balázs	04 f.
Márctius Ilona	04 f.
Féges János	04 f.
Sray József vučitelj	2 k. 68 f.
Filipich Lajos plebanuš	10 k.
Peczec György	10 k.
Túske Sz. György	10 k.

Ukupno 27 k. 74 f.

Izkaz prošloga broja 1087 k. 30 f.

Sveskupa 1115 k. 04 f.

Četernajsti izkaz bude sledil vu sledecim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

Opomena.

Na farkashegyskih orsackih gorica delane i izvrsno k svrhi dospete mehinske cepike (mohás oltványok) budu se jun. 4-ga i

5-ga vun posaduvale prilikom toga bude po poldan onih dnevov Ulicsyn Károly cakovečkog kotara m. kir. vincellerski nadzovitelj predstavu i navuk držal. Jer pak taj navuk, koj bude od Richter Ferenczovog iznašastja govoril, osobito male gazde zanima, pozivljemo poš. Občinstvu, da se naj vu čim vekšim broju potruđi na taj navuk.

Skočil je s penezil.

Vu Budapešti je jeden pošarski službenik sa 40 jezer korunah penez skočil. Zove se pak taj činovnik Falkay László. Od toga nam sledeće javiju: Falkay László je prošloga meseca 29-ga penezne liste i pakke moral razdeluvati po hižah. Kučišu, koj je ove vozil se je već čudno vidlo, da Falkay samo pakke davlje dole. Ali zato nikaj nije rekel. Falkay je zatek rekel kučišu, da naj ide pred jednu hižu i tam ga naj počeka, 04 f. tak za dvě vure bude došel. Kučiš je već tri vure čekal, ali Falkay-a od nikud nije bilo. Zatem je taki javil po telefonu na pošarski ured, od kud su mu javili da taki naj dojde sa kučjom tak. Tam su previziterali kučiju, vu kojoj su još pakki bili, penez nigdi. Sada jako iščeju Falkaya i gdo bude ga prijel, 400 korun dobi.

Veliki viher

Vu Leitmeritzu je veliki viher bil prošloga meseca 28-ga. Oblak se je razdrapil i voda je razdrila željeznicu, sinje je odnesla i poleg željeznice stojeće hiže su takaj sve vu vodi stalie. Dvoja deca su skoro vtopila, ali su nje oslobodil. Vekša nesreća se nije pripetila.

Viher vu više mestah.

Iz više mestah vu orsagu nam glasi dojdeju, da je prošlo subotu veliki viher bil. Tak je vu Zboró občini četiri ljudi osmrtila strela. Najme 14 tezakov je iz polja dimo bežalo, pred vihom. Med putom su četiri pod jedno drevo stali. Ravno vu ovo drevo je vudrila strela i nje osmrtila. Svi četiri imaju decu, koje su sada vu nevolji ostavili. — Görgö občinu je čista na nikaj del viher. Ravnu nad njom se je razdrapil ob-

ko vrieme drugam se preselila te ju od onda više nije videl.

U tom hipu je Grudena obuzela takova čud, da bi njegovo srdce bilo odmah pripravno za šveljom opet goreti, ali ga je u tom sprečil jedan udarac u ledja i on je tu ležal potruške na zemlji kak kup nevolje. Vrh svoje glave gore je videl dve konjske glave priprezene za kočiju. Kočija stane a Gruden skoči gore, iz kočije pak izide jedna elegantna mlada gospa te stupi k Grudenu.

»Ah kakova je to nesreća!« — veli ona. — »Rečite mi za miloga Boga, jeli vam se je što zla dogodilo?«

»Nije nikaj!« — promuča Gruden, dočim si rukavom blatno lice briše.

Gospa na to išče po svojim bugjilarišu jednu svoju vizit-kartu, koju preda Grudenu riečmi: »Za svaki slučaj evo vam moja adresa. Pišite mi ili dojdite sami k meni, a ako vam bude liečnik potreben, troškove ću ja nositi.«

»Nije, prosim! Zakaj? Meni se nije nikaj dogodilo.« — veli Gruden i neče kartu.

Gospa spravi smiešeć se kartu natrag u bugjilariš, sedne u kočiju i ode.

Gruden nekaj pred se mrmlja i otide na drugu stranu. A kad je do svog stana došel, već je na cielu tu stvar i skoro zaboravil.

»A gde ste danas tako dugo?« — prime ga doma jedna dosta grda stara baba, dok mu u sobu donese zdelicu prežgane juhe i komad crnoga kruha.

Gruden se odmah hiti preko svoje večerje, i dok je po juhi vudiral, donese mu stara u drugoj opet zdelici jagle (to je iz kuruznog šrota kaša), koje je Gruden istom brzinom, kak i prežganu juhu do dna uništil, a zatim si je s frkal cigaretu te je niekom nezadovoljnostju na staru od strane lukal.

»Čujete Turgelija?« — veli Gruden — »kak bi bilo, da bi meni negda i nekaj drugo dali za jesti, a ne samo uvijek jagle?«

»A gledaj ti njega!« — zdere se stara — »još bi si rad zbiral! Toga vruga bi mi još bilo treba! Pak kak vidim, milostivni gospodin čerakar nisu niti jednu žlicu juhe niti jaglah u zdeli ostavili.«

»Je, kaj ću si, kad sam gladan.« Odgovori na kratko Gruden.

»Pri meni nema nikakovog zbiranja!« — veli otresito stara Turgelia. — »Ako vam moja košta nije po volji, morete si drugi kvartir poiskati!« — i tim hoće oditi.

»Ali ostaniti još malo!« — vikne Gruden — »em sam vas samo hotel prositi, da mi kadkad mjesto jaglah prosenu kašu sku-hate. A tko bi se na sve odmah srdil? Em

ako nemre biti, onda niti nemora biti. — Izbilja! — Ja imam danas noćnu inspekciju. Malo se budem na kanapei prevaili, budete tako dobra pak me za jednu uru zbudite!« — Srdita stara otide i zatrupi vrati.

Gruden se pretegne na kanapei! Ali komaj da je oči sklopil, začuje vani na hodniku nepoznati glas svoje ime izgovoriti a zatim korake proli svoje sobe vrati. Gruden skoči iz kanapea a u istom hipu se vrata otvore i u sobu stupi zlato bordirani lakai: »Jeli ste vi gospodin Gruden?«

»Jesam.« — odgovori Gruden.

»Onda vas molim, da odmah sa mnom pojđete k gospodji Anchovis.«

»Kako to?!« — vikne Gruden — »Jeli je to mozbit ona gospa, čiji kučiš je mene danas iz ureda idućega pozovil. Pak kaj hoće sa mnom?«

»To na me nespada. Ja imam samo taj nalog, da vas sobom dopeljam. Anda se izvolite odmah obleći, kočija vani čeka.«

Gruden hitro odpre ormara pak vzeze iz njega svoju svetešnju odieću, — a za nekoliko minutih bil je fix und fertig!« — I sada otidu obadva na ulicu, stupe u kočiju te se odvoze. Gruden nije niti mogel pravo k sebi dojt, tak mu je to sve na naglom osvanulo.

lak i ov je sve hiže razrušil. Na sreću, kaj su ljudi na polju bili. Ali i tak je velika nesreća. Šest ženah i osem dece je našlo smrt pod ruševinami. — Vu Gesztes občini pak je vu cirkevni turen vudrila strela i celu cirkvu tak na nikaj dela, da je mešu već ně moći vu njoj služiti.

Kraljevsko priznanje.

Njegov Veličanstvo kralj je odredil, da Filipics Jánosu letenyskomu kr. kot. sudcu iz prilike njegovog penzioniranja se naj za zaslužbah oko pravosuđja priskrbljenih, Njegovo najviše priznanje izrazi.

Smrt maloga deteta.

Kovács Lőrincza vdovica iz Győra je morala se po cugu odpejati iz doma. Tri ljeta staru svoju malu pucku Margeticu je zbog toga k Hegyes Antalua vahtaru dala, da na nju naj paziju. Mala Margetica je friško se zbratnila sa jednim malim žibekom, koj je tam znal biti poleg mlake, koja je blizu vahte. Prošlog dana se je takaj sa tēm žibekom igrala mala pucka, kad je Hegyesova žena otišla vu varaš. Tirala je maloga žibeka, koj je vu mlaku bežal mala pucka pak za njim. . . . Kad je Hegyesova žena dimo, došla onda je već malim žibek ves blaten žalostno krical oko mrtvog tēla pucke, koje se je tam zibalo nad vodom.

Nesreća na morju.

Iz Fiume javiju, da je jedna San-Giusto zvana taljanska ladja na zatun došla. Ova ladja je vu Algir hotela iti. Na oslobodjenje su njoj više ladjah poslali iz Fiume.

Verkštet za košare plesti.

Vu Lendavi su verkštet za košare plesti postavili. Ov bude od kraja 30 — 40 težakov a potlam pak 100 težakov potrebuval. Taj verkštet je takrekuć aldov na tu siromašku okolicu, koje stanovnici sada tak leži dojdu k službi. Deca, koja budu šibje brala od 80 fillérov do 1 kor. si moreju zaslužiti, a oni koji pleteju, na dēn 1 kor. ili pak 1 kor. 20 fill. dobiju.

Kočija sad stane pred liepo razsvietlenom kućom, gde je već na okolo više kočijah stalo. Jedan sluga pikaćem na glavi, odpre velika vrata i Gruden je stupal po širokih stengah gore, gde ga je već cيلي red lakajah čekal, koji su ga strahopoćitanjem pozdravili. Sada stupi Gruden u gostovi prenapunjenu salu, koja je bila jezerami i jezarami sviećami i lampicama razsvietljena. Siromaški Gruden, kad je ovde toliko razne gospode zagledal, sav se je zbunil te je na pragu ostal stojeć neufajuć se dalje iti.

U tom spazi, kak iz sredine ove gospode i gospodjah, ona mlada gospa proti njemu ide, čiji su ga konji još zvečera skoro pogazili. Ona je bila osobito elegantno u modro oblečena i puna gemantov. Smiešea se mu pruži ruku, koju ov odmah prihvati i strastveno kušne. Ali od sad naš Gruden već skoro nije za se znal, bil je na najgi za u omiljavicu pastil.

»Ah to me veseli, da su se mojemu pozivu odazvali« — veli gospa Anchovisja sam bila posve satrvna nad nepazljivostju mojega kućiša od snočka, pak nisam znala, kak da tu nesgodu popravim, kad mi na jedan krat dojde na pamet, da njih za to na soirée k-sebi pozovem te se barem dielom doduzim.

Gruden je nat tum prevelikum milošćum na to rekuć, zanemel, a kad je mlada gospa njegovu uzrujanost spazila reče mu: »Oni

Još nekaž od Brescia.

Vu zadnjim broju smo pisali, da se je Bresci ubojnik Umberto taljanskog kraja skončal. Sada još sledeće javiju od njega: Bresci se je vngoput probal sa stražari vu spomenek pustiti, ali ovi su nu nigdar niti sa jednom rećom ně odgovorili. Od te samoće je pod zaduje dneve već slep i gluh postal a vun na luft su ga tak morali nesti. Već nije niti reći rekel nigdar samo pod zadnje dane jedenkrat si je zdehnul: Kraj je! Nebude revolucia! Pred smrtjom on večer je na hitrom pojel bobovu juhu, kaj je dobil. Jeden stražar je rekel, da je videl, kak friško je jel Bresci. Zatem pak je hripanje čul, ali je misil, da dalešnji viher ili pak morja glas je to. Kad je znović išel nutri vu Bresciovu sobu je ovoga ne našel na mestu. Taki je krič napravil, i za jednim pajdašom su išli nutri Bresci. Je na pantu vratoh obešeni bil. Salvěta, sa kojem mu je stol bil pokrit je na dvoje raztrgel skup splel i na ovoga se je obesil. Mrtvo tēlo je još toplo bilo.

Veliki viher.

Iz New-Jorka javiju, da je okolo velikih jezerah veliki viher bil, kakovoga ondašnji stanovnici već od 15 ljeta ni su pametuvali. Vnogo ladjah se je vtopilo ili pak spotrlu. Ljudi je vnogo opalo žrtvom ovoga vihra.

Kralj i stražar.

Viktor Emanuel se je prošle dane vu civilnoj opravi šetal vu svojem promenadu Najedenkrat je pred jednog stražara došel koj mu je saluteral.

— Pak ti znaš, gdo sam ja! — ga je pital kralj.

— Jest, kralj! — odgovoril je soldat.

Kralj se je na to nasmejaj i dale je hotel iti, ali stražar je na njega zakričal:

— Tu je ně smeti prek hoditi!

Kralj se je tak del, kak da nebi čul i dale je išel, ali stražar je još bolje zakričal na njega.

— Meni su tak zapovedali, da niti kralja naj nepustim tu prék!

Kralj se je nasmejaj i nazad se je obrnul. Na treći dan je soldatu njegov Kaptan jednu lepu vuru dal prék, na kojoj su kraljevski cimer i sledeće reći zrezane:

Onomu soldatu, koj obdržil zapoved!

Ubojstvo sa pratjom mužike.

Kondau János iz Szárcsa občine se je jako zabavljaj vu krēmi i samo je tak vljeval vu se vino. Prama večeru je mužikaša dal dozvati i dal si je igrati. Ni je onda čudo, da se je tak napil, da je kesno vu noći samo onak poletavajuć išel dimo pak i onda si je dal igrati. Kak se je tak poletaval, najedenkrat ga je odzadi negdo tak vudril po glavi, da je taki omedljeno opal doli na zemlju. Na to su se mužikaši tak prestrašili, da su odbežali i tak je krivec mogel vuji, kojega sada išeću žandari. Kondau je još on dēn vumrl prije, kak bi bil k sebi došel.

Samoubojstvo vu cintoru.

Poleg Budapešte vu Farkasvölgyiskim cintoru je one, koji su tam hodili prošlogo meseca 27-ga jedna strebba iz pistoje vu strah nagnala. Taki su išli gledat, kaj se je pripetilo. Na jednim grobu su našli jednoga mladoga čoveka iz čela mu je krv tekla, a poleg njega je ležala pistola. Vu špital su ga odpejlali, gde se je znašlo, da se Klinim Károly zove 23 ljeta je star i detić je od kamnotesacah. Malo je ufanja, da bi ostal.

Gabonu šrak. — Clena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.80 —
Zab	Zob	14.60 —
Rozs	Hrz	14.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11.70 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Jecmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sarga » »	» žuti	13.00 —
Vegyes » »	» změšan	10.80 —
Lenmag	Len	22.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

se u toj množini nećute povoljno, neka idu smenom, hoćemo se jedno malo porazgovorili, pak dok se malo k toj vrevi priuče, povrnemo se natrag. »Timi riećni ga liepa gospa prime za ruku te ga odpejla iz sale. Začudjeni gosti gledaju za njimi i tiho šapću.

Kad su ta dvojica nekoliko sobah prošla, došla su u jednu salu, još elegantniju od one prve. Gospa sedne na kanapé te pokaze rukom Grudenu, da si tik kraj nje sedne.

»Oni se zovu Ivan, jel?« — veli mu ona koketl, kroz nos; a nemogući se zadosta u sebi načuditi, odkud ona za njegovo ime zna, odgovori:

»Na službu, moja milostiva.«

»A ja se zovem Ida« — veli ona na dalje — »Medjutim ostavimo to, pak neka mi poveju, kak se njim hoće u onom uredu, med takovimi ljudj služiti? Njihov direktor je napuhnjenec, predstojnik je zmlanec a praeses grintavec.«

»Istina je istina!« — veli Gruden, jer liepa gospa je iz njegove duše govorila — »ali kaj si hoću, kad moram služiti.«

»No mozbit za kratko vrieme nebudu na to prisiljeni;« — veli vragoljanski se posmehavajuća liepa gospa. Pri tom je iz njezinog oka se u njega vuprl takov silno obećavajući trak, da je Gruden se na jedan krat pred njom spustil na koljena te joj je celiu svoju nevolju izpoviedil a k tomu i dokaze metnul, po kojih se je moglo videti, da on

nije u svojoj duši zadnji čoviek, makar da mu je stara Turgelia tielo samo jaglami šopal. »Kaj je meni za tielo?« — zaključil on — »Neka milostiva poglednu u moju dušu i sigurno me nebudu prezirali, dapaće budu me razmeli i milovali.«

»Ja za njih hoću još više učiniti« — veli mlada gospa — »ja njih hoću svim žarom mojeg srca ljubiti!«

On pograbi njezinu ručicu, koju svu sprekušuje, a nekakova nebeska milina mu obuzme sva ćutenja, gledajuć joj u preliepe plave oči U tom hipu počuti neugodan udarac šakom u ledja te začuje hrappav glas: »No, kaj se danas nebudete probudili! Em je već skrajnje vrieme, da odidite na tu noćnu inspekciju, ili kaj to imate. — Već sam vam hotela čašu vode u lice blihnuti, kad se nikaj niste hoteli probuditi.«

Gruden pregleda i vidi, da je na kanapéu zaspal, a stara Turgelija ga je sad došla budil, kak ju je sam malo prije prosil, jer da ima inspekciju.

Liepa senja se je zrušila kak hiža iz kartah na stolu načinjena, i on je otišel obaviti noćnu službu, a pred njegovom obnovenom fantazijom drugo nikaj nije stalo, kak jedna prilčna, naredna, pušea se zdelala puna jaglah.

Em. Kollay.

Nagykanizsai m. kir. dohánynagyáruda
 mint a **m. kir. osztálysorsjáték főelárusítója.**

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY-ESELÉYEK!
 Magy. Kir. Osztálysorsjegyek.

Sorsjegyek az I. osztályhoz:

1/1	sorsjegy ára	12 kor.
1/2	"	6 "
1/4	"	3 "
1/8	"	1.50 "

Előnyök: Gyors és pontos kiszolgálás, a vevők minden húzás után értesítettek, s nyeremények rögtön kifizetettek.

Portomentes levezetés.

Megrendelések a vidékre legcélszerűebben s portomentesen az általunk küldendő postatakarékpénztár útján eszközöltenek, s csak első becses megrendelését levelező lap útján kérjük.

Nagykanizsai magy. kir. dohányáruda
 főelárusító.

Nyeremény a leg-szerencsésebb esetben egy millió korona.

Vu najsréčnejšim slučajju je moči gvinuti jeden million korun.

Nagykanizsai m. kr. velika trafiká duhana
 kakti glavna prodaja lozov m. kr. razredne lutrije.

Najvekša sreča za gvinuti!
 Magj. kr. razredna lutrija.

Lozi k I. razredu:

1/1	loz košta	12 kor.
1/2	"	6 "
1/4	"	3 "
1/8	"	1.50 "

Napredki: Brzo i točno odbavljanje, kupci se po svakim vlečenju da na znanje i gvinjena svota se taki izplati.

Odgovori bezplatno.

Nabavljajte na okolice se najbolje more bezplatno sa po nas poslanim cheque-listom vñiti i samo prvo nabavljajte po putu poštarske karte prosimo.

Nagykanizsai m. kr. trafiká duhana
 kakti glavna prodaja.

Eladó jégszekrény.
 Egy jó állapotban levő, magánosok vagy vendéglősök részére igen alkalmas

jégszekrény
 jutányos áron eladó.

Bővebbet **Strahia Testvéreknél**
 Csáktornyan.

HIRDETÉS.
 A farkashegyi állami szőlőtelepen f. é. június 16-án délután 3 órakor nyilvános árlejtésen nagyobb mennyiségű hasáb-tüzifa kerül eladás alá.

Csáktornyan, 1901. május 30.

Ulicsny Károly
 m. kir. szől. és bor. felügyelő.

940 3-3

Ki lakását poloskától tőkéletesen s biztosan
 megakarja szabadítani, az használja

Hartmann és Mittler Bécs „100 arany rovarpor“-ját
 mely 50 év óta a legnagyobb sikerrel használtatik.

Bolhák, konyhabogarak, legyek stb.
 férgek kiirtására legbiztosab szer a

Hartmann és Mittler-féle „Unikum“ rovarpor
 üvegekben és szórólapdában.

Főraktár: **Strahia Testvéreknél Csáktornyan.**

Csak akkor valódi ha az üveg ezen védjeggyel van ellátva.

100 Arany egy poloska

Törvényesen védve.

Dr. Zakál Lajos
 csáktornyai ügyvéd

irodáját május hó 10-től

Perlakra

saját házába (előbb dr. Szabó Zsigmond-féle ház) helyezte át.

Dr. Zakál Lajos
 čakovečki fiškaliuš

je svoju kancelariju 10-ga majuša vu

Prelog

vu svoju hižu (predi dr. Szabó Zsigmondova hiža) premestil.

**Egy jó állapotban levő
egyfogatu kocsi
jutányos áron eladó
Kántor Bernátnál Csáktornyan.**

955 1-2

1335. tk. 901. Arverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Gudlin Mátyás és neje Karasanez Magdolna végrehajtást szenvedők m.-csányi lakosok elleni végrehajtási ügyében 96 k. 87 f. tőke, ennek 1900. évi május hó 20-tól járó 5% kamatai, 2 kor. 07 fill. lejárt kamatai, 1 k. 40 f. behajtási illeték, 9 k. 40 feddigi, 18 k. 30 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvyszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a m.-csányi 440. sztkjvben 2036. hrsz. a. felv. ing. 42 k.; a m.-csányi 440. sztkjv. 2055. hrsz. a. felv. ing. 18 k.; a m.-csányi 440. sztkjv. 2058. hrsz. a. felv. ing. 22 k.; a m.-csányi 440. sztkjv. 3075/c. hrsz. a. felv. ing. 186 k.; a m.-csányi 2446. sztkjv. 4593/a. hrsz. a. felv. ing. 118 k.; a m.-csányi 228. sztkjv. 339. hrsz. a. felv. ing. s a 8. és 9. sorsz. legelő és erdőilletőségnek Gudlin Mátyás és neje Karasanez Magdolna nevének álló $\frac{1}{3}$ része 446 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

**1901. évi június hó 18. napján
d. e. 10 órákor**

dr. Tuboly Gyula nagykanizsai ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverés eladatni fog. 949

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. járásbiróság, mint tkönyvi hatóság Perlakon, 1901. évi márcz. hó 12-én.

1635./tk. 901.

Arverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbir. mint tkvi hat. közhírré teszi, hogy a Nagykanizsai Takarékpénztár r.-l. végrehajtatónak Androcsecz Lukács végrehajtást szenvedő hodosáni lakos elleni végrehajtási ügyében 800 k. tőke, ennek

1897. évi decz. hó 30. napjától járó 8% kamatai, a lejárt kamatok 8% kérelemli kamatai, 27 k. 30 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nkanizsai kir. törvyszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a hodosáni 1151. sztkvben 30. hrsz. a. felvett s jelenleg Kollarics Bálint hodosáni lakos nevének álló ingatlan 1888 k. kikiáltási árban mint becsárban az

1901. évi június hó 20. napján d. u. 3 órákor

Hodosán községhezánál Aczél Pál nagykanizsai ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverés eladatni fog.

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt atulirt tkvi hatóságnál és Domásinecz község előljáróságánál megtekinthetők.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság Perlak, 1901. márcz. hó 21-én. 954

1460. tk. 901.

Arverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Kemény Fülöp perlaki lakosnak Kovács István hemusoveczy lakos elleni végrehajt. ügyében 70 k. 34 f. tőke, ennek 1890. május 6-tól járó 6% kamatai, 65 k. 90 f. és 16 k. eddigi, 16 kor. 70 f. árverési kérvényi költség, kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvyszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a draskoveczy 760. sztkjvben 2154. hrsz. a. felvett ingatlan 490 k.; az u. o. 161. sztkjvben felvett 2000. hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 200 k., a draskoveczy 1615. sztkjv. felvett 2087. hrsz. ingatlan u. a. § alapján egészben 74 k. s az u. a. sztkjvben felvett 2090. hrsz. ingatlan u. a. § alapján egészben 26 k. kikiáltási árban mint becsárban

**1901. évi június hó 21. napján
d. e. 10 órákor**

Draskovecz községhezánál dr. Kemény Fülöp ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverés eladatni fog.

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. 945

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság Perlakon, 1901. márczius 12-én.

1334. tk. 1901.

Arverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Steiner Ignác végrehajtatónak Spiegl Albert végrehajtást szenvedő m.-csányi lakos elleni végrehajtási ügyében 2240 kor. tőke, ennek 1900. május 14-től járó 5% kamatai, 95 k. 40 f. s 41 k. 20 f. eddigi, 37 k. 75 f. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvyszék perlaki kir. jbiróság területén fekvő a shehoveczy 128. sztkjvben 337. hrsz. a. felvett ingatlanak Spiegl Albert nevének álló fele része 262 k.; a csukoveczy 230. sztkjvben 31. hrsz. a. felvett ingatlan 1725. kor.; a m.-csányi 939. sztkjv. 4369. hrsz. a. felvett ing. 447 k.; a m.-csányi 1625. sztkjv. 324. hrsz. a. felvett ing. 242 k. s végre a m.-csányi 3118. sztkjvben 3243. hrsz. a. felvett ingatlan 334 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

**1901. évi június hó 17. napján
d. e. 10 órákor**

Csukovecz községhezánál. s

**1901. évi június hó 17. napján
d. u. 3 órákor**

M.-Csányi községhezánál dr. Fábián Zsigmond ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverés eladatni fog. 948

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság Perlakon, 1900. márcz. hó 13-án.

**A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

egy régi kipróbált házi szer, amely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik **közvénynek, csúznál és megbűtéseknek.**
Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárlások mindig figyelemmel legyenek a „Horgony” védjegyre és a „Richter” czegjegyzésre.
30 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Buda-**pesten.**

Richter F. Ad. és társa,
osász. és kir. udvari szállitók,
Rudolstadt.

**Huzás visszavonhatatlanul
1901 Junius 25^{én.}**

**Főnyeremény
30.000
korona értékű.**

**Concordia sorsjegyek
à 1 korona.**

ajánlja:

a Csáktornyai Takarékpénztár.

951 2-5